

Література.

1. Бланк И. А. Основы финансового менеджмента: В 2 т. – Т. 1. – 3-е изд., стер. – Киев: Эльга: Ника-Центр, 2006. – 621 с.
2. Сорокина Е. М. Анализ денежных потоков предприятия: теория и практика в условиях реформирования российской экономики. – М.: Финансы и статистика, 2003.
3. Стецюк П. А. Економічна суть фінансових ресурсів // Фінанси України, 2007. - №1. – с. 129-143.
4. Буряк П. Ю. Формування і надання інформації про фінансові ресурси підприємства // Фінанси України, 2006. – №10. – с. 123-128.

Науковий керівник – к.е.н, ст. н. с. Короткевич О.В.

ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПІДПРИЄМСТВА

**Шубенко А.М., курсант,
Харківський національний університет внутрішніх справ**

Фінансова стабільність держави визначається фінансовою стійкістю підприємств, а виняткове місце агропромислового комплексу та аграрного сектора в народному господарстві зумовлює необхідність забезпечення фінансової стійкості сільськогосподарських підприємств.

Стійкість підприємства є якісною характеристикою його стану, індикатором його «здоров'я», запорукою його життєздатності і підґрунтям стабільності на ринку і розвитку у конкурентному середовищі.

Фінансова стійкість сільськогосподарського підприємства перебуває під дією різноманітних фінансово-економічних факторів. Проте важливим є усвідомлення того, що фінансова стійкість - це ще й така властивість підприємства, яка дозволяє долати всі виробничо-економічні перешкоди і зберігати своє фінансове положення.

Умовою життєздатності підприємства й основою його розвитку на конкурентному ринку є його стійкість. На неї впливають різні причини - як внутрішні: виробництво дешевої продукції та надання послуг, які мають попит, міцне становище підприємства на ринку, високий рівень матеріально-технічної оснащеності виробництва і застосування передових технологій, налагодженість економічних зв'язків із партнерами, ритмічність кругообігу засобів, ефективність

господарських і фінансових операцій, незначний ступінь ризику в процесі здійснення виробничої і фінансової діяльності тощо; так і зовнішні: податкова політика держави та ринкова кон'юнктура.

Фінансова стійкість - це комплексне поняття, яке в першу чергу пов'язане з відповідною структурою активів і пасивів підприємств, ефективністю їх використання. Від рівня фінансової стабільності багато в чому залежить конкурентоспроможність підприємств, їх потенціал у діловому співробітництві, ефективність реалізації економічних інтересів усіх учасників фінансових відносин. Відомо, що стабільний розвиток економіки неможливий без поліпшення фінансового стану підприємств, інакше будь-які позитивні зміни виявляються тимчасовими, а економічне зростання знову зміниться на кризу.

Ефективне управління внутрішніми факторами діяльності підприємства для досягнення фінансової стійкості має передбачати: оптимізацію складу і структури активів підприємства, раціоналізацію їх обороту; ефективне розміщення власних фінансових ресурсів та мобілізацію залученого капіталу; забезпечення самофінансування за рахунок прибутку, оптимізації податкових платежів, ефективної амортизаційної політики; ліквідацію заборгованості підприємства.

Створення сприятливого зовнішнього середовища для підвищення фінансової стійкості сільськогосподарських підприємств слід здійснювати за напрямками: формування багатокладної аграрної економіки, забезпечення свободи вибору нових організаційно-правових форм господарювання на основі удосконалення земельних та майнових відносин власності; надання правовому забезпеченню більшій динамічності, якості і соціально-економічної результативності; удосконалення системи управління аграрною сферою; удосконалення системи оподаткування, цінової політики, кредитної системи; погашення заборгованості і належний страховий захист сільськогосподарських товаровиробників; розвиток інфраструктури агропромислового ринку.

В умовах організації ринкових форм господарювання перед підприємствами постає проблема зміцнення фінансової стійкості. Зміцнення рівня фінансової стійкості підприємства можливе за умови досягнення оперативних цілей. В умовах кризи, яка супроводжує перехідний період основними з них є:

- усунення неплатоспроможності підприємства;
- відновлення фінансової стійкості підприємства;
- зміна фінансової стратегії з метою прискорення економічного

зростання;

- збільшення обсягу позитивного грошового потоку та ефективного його використання;
- зниження обсягів споживання інвестиційних ресурсів підприємства у поточному періоді.

Отже, можна стверджувати, що фінансова стійкість - комплексне поняття, яке перебуває під впливом різноманітних фінансово-економічних процесів, відображає такий стан фінансових ресурсів і такий ступінь їхнього використання, при якому підприємство, вільно маневруючи грошовими засобами, здатне забезпечити безперебійний процес виробництва й реалізації продукції, а також затрати на його розширення й оновлення.

Науковий керівник – к.н. з держ.упр., доцент Кіданова Н. Б.